

ת"פ 56196/05/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 56196-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי	בפני
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת	בעניין:
רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד נועם אלימלך	המאשימה:
	נגד
פלוני באמצעות ב"כ עוה"ד יניב דניאל	הנאשם:

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 22.5.20 שהו הנאשם, זוגתו ושני ילדיהם הקטינים בביתם. בין הנאשם לזוגתו נתגלעה מחלוקת המתוארת בעובדות הראשונה והשנייה.

לאחר מכן, כאשר זוגתו נכנסה אל החדר כדי לקחת את חפציה, **תפס אותה הנאשם בידה ומנע ממנה לעשות כן.**

בהמשך, נוהל בין השניים דין ודברים המתואר בעובדה הרביעית, שבעקבותיה, הנאשם **"תפס את המתלוננת עם ידיו בצווארה, המתלוננת נפלה על המיטה והנאשם לחץ מספר פעמים עם יד אחד על צווארה ועם יד שנייה סתם את פיה".**

היא צעקה והביעה התנגדות למעשיו, הצליחה להדוף אותו וברחה מפניו. נוהל ביניהם דין ודברים נוסף, שלאחריו נעל אותה הנאשם בתוך חדר השירותים. לאחר מכן, שב אל חדר השירותים, נכנס פנימה **"ונצמד עם גופו על המתלוננת כך שהיא לא יכלה לזוז".** בנסיבות אלו, הנאשם **"סתם את פיה עם ידו עד שהיא התקשתה לנשום, אז שחרר את התפיסה ושב וסתם את פיה מספר פעמים".** היא התנגדה לתפיסה, הצליחה להזיז את ידו מפיה, צעקה לעזרה,

הנאשם יצא מחדר השירותים והיא נותרה בו עד אשר הגיעו שוטרים אל המקום.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירת אלימות, שאותה ביצע הנאשם (**מספר מעשי אלימות**) הם ההגנה על גופה, בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת בתוך התא המשפחתי.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירה אותה ביצע הנאשם, עובדות כתב-האישום המתוקן ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה **ביחס לאירוע המתואר בעובדות נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.**

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי-הדין הבאים, שאותם יש לקרוא בהתאם לשינויים המחויבים:

רע"פ 8755/21 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.12.21):

נאשם, אשר הורשע בתקיפת זוגתו, בעט בה בידה, הכה אותה בידיו בראשה ובכל חלקי גופה, בעט בגופה, הכה אותה באמצעות מקל מטאטא, הפילה, בעט בה כשהיא שרועה ארצה, גרם לה לחבלות, כולל שבר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, נקבע מתחם שבין 12 - 22 חודשי מאסר בפועל, **נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 5434/17 **נרי דמוך נגד מדינת ישראל** (29.11.17):

לאחר ניהול הליך הבאת ראיות, הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, שני אירועי תקיפת בת זוג, דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 1923/11 **חטיב נגד מדינת ישראל** (10.3.11): תקיפת בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, אימים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - **12 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 6341/05 **דוד שלם נגד מדינת ישראל** (4.9.05): תקיפת בת זוג (הנסיבות לא הוצגו בצורה מפורטת), היזק לרכוש, אימים שירצח אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 6821/08 **מסרי נגד מדינת ישראל** (18.8.08): תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחוזקה, תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה, הטיח בה מכות אגרופ עד עילפון, חלוף זמן, **תסקיר חיובי** הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 4140/10 **חביב אללה נגד מדינת ישראל** (6.9.10): תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוננת לבית-החולים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן **המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית**, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.5.11): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, **בעל המלצה שיקומית**, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

הנאשם ביצע רצף של **מעשי אלימות חמורים**, המחייבים להטיל עליו ענישה המשיבה לו כגמולו, אשר תרתיע אותו מלשוב ולבצע מעשים דומים בעתיד ואשר תשתלב עם מגמת הפסיקה, אשר ששמה לה למטרה להדביר את התופעה הקשה של אלימות בתוך התא המשפחתי.

בשלב וויכוח של מה בכך, אחז הנאשם בידה של זוגתו, לחץ עם ידו על צווארה, סתם את פיה, היא נמלטה מפניו, לאחר מכן הוא נצמד אל גופה ושוב סתם את פיה עם ידו עד אשר היא התקשתה לנשום, כך מספר פעמים, בהותירו אותה בתוך חדר השירותים עד בוא המשטרה.

הנאשם ביצע את רצף המעשים החמורים לנגד עיניהם של שני ילדיהם הקטינים ובכך יש חומרה יתירה.

אין צורך להפנות אל פסיקה רציפה של בתי-המשפט המנחים, המורה להטיל על עבריינות בתוך התא המשפחתי, אשר הפכה להיות מכת מדינה, ענישה מחמירה כדי להדביר את התופעה הרעה.

מדי יום "מוקד פלילי" אני נדרש לגזור את דינם של נאשמים, אשר ביצעו עבירות אלימות ואיומים בתוך התא המשפחתי ואני סבור, כי הדברת תופעה עבריינית שכזו אינה יכולה להיעצר במלל חריף, אלא שהיא חייבת להיות מתורגמת לענישה בעלת משקל.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל **שתי הרשעות קודמות** (במ/1) כדלקמן:

הראשונה, משנת 2015 בעבירות **סמים** והוא נדון ל - 4 חודשי מאסר.

השנייה, משנת 2016, בעבירות של **תקיפת בן זוג ואיומים**, **שנעברו כלפי אותה מתלוננת**, ובגינה נדון ל - 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

עיון בפרוטוקול הדיון נשוא ההרשעה השנייה דלעיל (במ/2) מלמד, כי לפי כתב-האישום המתוקן שבו הורשע, במסגרת עובדות האישום **הראשון**, הנאשם דחף את זוגתו, היא נפלה אל הרצפה, לאחר מכן דחף אותה בשנית, היא נפלה אל המיטה, הוא **אחז בשדה, סובב אותה**, היא הצליחה להיחלץ ממנו, אך הוא גרם לה לחבלות. במסגרת עובדות האישום **השני**, כשנתיים לפני כן, בעת שזוגתו הייתה **הרה** הוא אז בפניה והטיח את ראשה בקיר. בהתאם לעובדות האישום **השלישי**, איום עליה כי ירצח אותה.

מפרוטוקול אותו הדיון מיום 14.4.16 למדתי, בין השאר כי ב"כ דאז טענה, כי "המתלוננת נמצאת כאן באולם, אני מגישה אישור על טיפול שבני הזוג עוברים". עוד הוסיפה: "הוא מבין שיש לו בעיה, הוא מטפל בבעיה".

הנאשם עצמו במילותיו האחרונות אמר: "...גיליתי שמה שעשיתי בעבר היה **שגוי**, זה משהו שאנחנו עובדים עליו יחד. זה חשוב שאני אשאיר את העניין מאחוריי, ואהיה מסוגל לפרנס את המשפחה שלי ואני למדתי את הלקח שלי. דבר כזה לא יקרה שוב לעולם".

בית-המשפט, אשר הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ציין כי הוא מתחשב בהליך טיפולי שאותו עבר הנאשם, בהבעת החרטה ובהפנמת הלקח.

בין השאר הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי שאינם ברי הפעלה בתיק העומד לדיון בפניי.

פירטתי אודות ההליך הקודם בכדי להמחיש, כי עומד בפניי נאשם חזרתי, אשר לא הפנים את חומרת מעשיו, שלא למד את לקחו, שאם נטען ביחס אליו כי עבר עתה הליך טיפולי, שיקומי מוכח, הרי שאחריתו מעידה על ראשיתו, וכי מדובר בטענת סרק, ואשר עתה יש לגזור את דינו בדרך עונשית חמורה יותר מכפי עונשו הקודם, שהרי הוא עלה במעלה הסולם העברייני ורמת הענישה חייבת לעלות יחד עמו.

(3). התסקירים:

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת מאת שירות המבחן והתקבלו התסקירים הבאים:

הראשון, מחודש יולי 2021 סקר את תולדות חייו, את נישואיו למתלוננת, אחר את גירושיו, תואר מצבו הבריאותי,

נמסרו פרטים אודות האירוע המוחי שסבל בעת שהיה עצור, פרטים אודות הכשרתו המקצועית, תוארה עבודתו, נמסרו נתונים אודות השימוש בסמים על רקע חברתי, פרטים אודות יחסו למעשים שאותם ביצע ומאחר טרם נעשתה שיחה עם המתלוננת התבקשה דחייה בת 4 חודשים.

השני, מחודש דצמבר 2021 לימד כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ועם רשויות הרווחה, נמסרו פרטים אודות הקשר הרפואי-טיפולי של הנאשם עם פסיכולוג, הוא מקבל אחריות על המעשה, ונמסרה המלצה כי **נוכח מצבו הרפואי** הוא יתקשה לעמוד בענישה מוחשית, אפילו לא בצו של"צ. לפיכך ממליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי.

השלישי, מחודש פברואר 2020 מסר כי הנאשם המשיך לשמור על קשר עם שירות המבחן, נערכה שיחה עם המתלוננת, אשר מסרה כי הקשר ביניהם נותק ולא היו מקרי אלימות נוספים, היא מעוניינת בקשר של ילדיה עם הנאשם, אך הוא לא עומד בהסדר הראייה שנקבעו. ההמלצה עתה היא להעמידו במבחן, צו של"צ, מאסר מותנה ופיצוי.

משלושת התסקירים עולה תמונה ברורה, שלפיה הנאשם לא עבר הליך טיפולי, שיקומי, מוכח, אשר יעניק מענה לעבריינות החזרתית האלימה שלו בתוך התא המשפחתי, ולא נמסרה כל התייחסות בעלת משקל אשר ביררה עד תום את דפוסי השימוש במריחואנה, אלא ששירות המבחן העמיד את המלצתו השיקומית, אך ורק נוכח מצבו הרפואי הקשה.

בכל הכבוד, אין לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר אינה נסמכת על תהליך שיקומי של ממש, במיוחד לאור לקחי העבר ביחס לנאשם זה.

(4). מצב רפואי:

במסגרת תיק זה נעצר הנאשם בתאריך 22.5.20 ובתאריך 1.7.20, בעת שהיה עצור, הוא קיבל אירוע מוחי.

במסגרת הבקשה למעצרו עד תום ההליכים (מ"ת 56209-05-20) הודיעה בתאריך 7.7.20 נציגת שב"ס: "המשיב פונה אתמול לבית החולים קפלן עקב אירוע מוחי שעבר והוא כרגע מאושפז בבית-החולים..." (במ/7). בתאריך 12.7.20 מסר רופא שב"ס מסמך אודות מצבו הרפואי אותה עת (במ/8).

ממסמך מאת המוסד לביטוח לאומי (במ/3) ניתן ללמוד, כי אושרה לנאשם דרגת נכות זמנית בשיעור 80% ודרגת אי כושר השתכרות בשיעור 100%. במסמך נמסר הפירוט הבא: "מדובר במבוטח לאחר אירוע מוחי, סובל מהמיפריזיס (חולשה בצד הגוף) דומיננטי קל וחוסר יציבות והפרעה בדיבור, קיימת גם תת פריקה בכתף על רקע חולשת שרירים, לאחר אירוע מוחי..."

ממסמך רפואי מאוגוסט 2020 (במ/4) ומינואר 2021 (במ/5) תוארו מצבו הרפואי לאחר האירוע המוחי שאותו קיבל ואפנה לאמור בהם.

עינתי במסמכים הרפואיים, ואין ספק כי הנאשם עבר אירוע מוחי, שאין להקל בו ראש, אשר מחייב להעניק לו המשך טיפול רפואי ושריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח יכביד עליו שבעתיים. ואולם, לא הוצג בפניי מסמך המלמד, כי הנאשם אינו בר-מאסר, וכי אם יוטל עליו עונש מאסר בפועל, הדבר לא יאפשר לשלטונות שב"ס להעניק לו את הטיפול הרפואי הנדרש לו וכי תנאי המאסר יסכנו את חייו, ידרדרו את מצבו הרפואי ויקצרו את תוחלת חייו.

בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נגד מדינת ישראל (29.12.2015) נערך דיון מעמיק ביחס לשאלה מה השפעתו של מצב רפואי חמור על מתחם הענישה ושיקולי הענישה. נקבעו, בין השאר, הדברים הבאים:

"אך זהו הקושי המתעורר במקרה שלפנינו: תיקון 113 לחוק העונשין מנחה את בית המשפט הגוזר את הדין להתחשב בנסיבות הקשורות בנאשם ("נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה", כלשון כותרת סעיף 40א לחוק העונשין). בין נסיבות אלו מונה המחוקק, בין היתר, את הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו (סעיף 40א(1) לחוק העונשין). אלא מאי? מצוות המחוקק היא כי נסיבות אלו תישקלנה בעת גזירת העונש המתאים לנאשם "כאמור בסעיף 40ג(ב)" (סעיף 40א לחוק העונשין). סעיף 40ג(ב) מורה כי נסיבות אלו תובאנה בחשבון בעת גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם. **מקריאת הלשון יוצא לכאורה כי שאלת פגיעת העונש בנאשם יכולה להביא להפחתה בעונשו של הנאשם - אך זאת רק בגדרי המתחם שנקבע. לשון אחר: קריאה דווקנית של הוראות חוק העונשין מלמדת כי בית המשפט אינו יכול להורות על נשיאה בעונש מאסר בפועל לתקופה קצרה מזו הקבועה בתחתית מתחם הענישה; ואם תחתית המתחם שנקבע כוללת עונש מאסר בפועל, בית המשפט אינו יכול - אך בשל הסבל שייגרם לנאשם מנשיאה בעונש המאסר - להימנע מלשולחו לבית האסורים.**"

"...כפי שראינו להלן, כמעט בכל שיטות המשפט האחרות שאימצו הנחיות לענישה נקבע חריג כללי המאפשר להטיל עונשים מחוץ למתחם הענישה מטעמי צדק...קביעת חריג מטעמי צדק היא גם הפתרון הרצוי לטעמי....ואמנם, קביעת חריג מסוג זה נגזרת מחובתו של בית המשפט לשמור על מידתיות בענישה, חובה שהיא פועל יוצא מהשפעת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו על הוראות דיני העונשין. כידוע, חוקי היסוד וזכויות האדם שעוגנו בהם מקרינים על כל ענפי המשפט ומשפיעים על תפיסות היסוד הנהוגות במסגרתם, קל וחומר בבחינת הסדרים משפטיים שהתקבלו לאחר חקיקתם. הדברים חשובים במיוחד בתחום המשפט הפלילי אשר "יותר מכל ענף משפטי אחר, קשור קשר אמיץ לחירותו האישית של הפרט"...כך ככלל וכך גם עת ניצבים בתי המשפט לפני מלאכת גזירת הדין. תיקון 113 לחוק העונשין נועד כאמור לקבוע עקרונות ושיקולים מנחים בענישה ולהנחות את בתי המשפט בעניין האופן שבו יש להתחשב ולאזן בין השיקולים השונים. עמדתו על כך שהחוק מעגן את עקרון ההלימה כעקרון מנחה. בגדר האמור, על העונש להיות מידתי ביחס לחומרת מעשיו של הנאשם ולאשמו. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין הנחה המחוקק את בתי המשפט להתחשב בשיקולים פרטניים המאפיינים את הנאשם וזאת כחלק אינטגרלי מהליך גזירת העונש. הנחייה זו מקורה בתפיסה כי על הענישה להתאים לנסיבותיו הפרטניות של הנאשם כחלק מההתייחסות הוליסטית למכלול נסיבות חייו, מתוך השאיפה שהפגיעה שבשימוש בסנקציה הפלילית תיעשה במידה שאינה עולה על הנדרש (חגית לרנאו וישי שרון

"שמונה הכרעות ערכיות בחקיקת חוק הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה"...**להשקפתי, עקרון המידתיות בענישה, שעקבותיו ניכרים לא אחת באופן שבו הותווה שיקול הדעת השיפוטי בקביעת העונש במסגרת התיקון, על השלבים השונים הקבועים בו, צריך להנחותנו גם באותם מקרים חריגים וקיצוניים שבהם ראוי יהיה - בגדר הדין הקיים וכל עוד לא שונה - לחרוג ממתחם הענישה נוכח שיקולי צדק...להשקפתי, בסוג כזה של מקרים לא ניתן להלום מצב שלפיו ייכפה על בית המשפט לגזור עונש בלתי מידתי. עם זאת, יודגש ויודגש היטב: פתח זה שאנו פותחים כאן לטובת חריגה ממתחם העונש ההולם - פתח צר הוא. פתח זה ראוי לו להיות מוסדר בחקיקה ראשית...בשולי הדברים יובהר כי הכרעתנו במקרה זה ממוקדת בקטגוריה שבה ענישה מאחורי סורג ובריש עלולה לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו של נאשם שהורשע בדין, נוכח הזיקה החזקה במיוחד בינה לבין הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו....בוא בית המשפט לשיקול חריגה מטעמי צדק ממתחם העונש ההולם, שומה עליו לאזן בין טעמי הצדק המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים שבהם הורשע הנאשם. בקטגוריה שבה עסקינן יש לבחון אם עונש של מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדין או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו, ולהביא מנגד, כאמור, את חומרת המעשים שבהם הורשע. תוצאת איזון זה עשויה להיות שליחתו של הנאשם לעונש מאסר בפועל הנמוך מתחתית מתחם הענישה שנקבע; או הימנעות מהשתת מאסר בפועל, גם מקום שבו "רצפת" מתחם העונש ההולם כוללת עונש מאסר בפועל, הכל לפי נסיבות המקרה".**

אכן, בתי-המשפט במקרים שונים, התחשבו במצב רפואי מורכב, אך אין לקבוע, באופן עקרוני, כי מצב רפואי קשה, כגון זה של הנאשם, מהווה מחסום מפני ענישה של מאסר מאוחר סורג ובריש. ראו למשל, בע"פ 4511/20 פלוני נגד מדינת ישראל (07.11.2021) "העונש שנגזר על המערער אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. עם זאת, לאור גילו, מצבו הרפואי הלא פשוט של המערער, ובפרט בשל האירוע המוחי שעבר לפני כשנה וחצי - כמתואר בתסקיר שירות המבחן - אציע לחבריי לקצר במידת-מה את תקופת מאסרו בכלא."וכן, ראו הטענה בע"פ 1697/19 פלוני נגד מדינת ישראל (16.07.2019) ביחס "לגילו המבוגר, כבן 63, ולעובדה כי הוא חולה סכרת ולב שעבר אירוע מוחי לא מזמן, וכי הוא מצוי בטיפולים רפואיים שוטפים." רע"פ 7047/13 יורם אליאב נגד מדינת ישראל (20.10.2013) "מסגרת הבקשה נטען, כי בעת ריצוי המאסר, עבר המבקש "אירוע מוחי" שפגע, הן בתפקודו המנטאלי, והן בתפקודו הפיזי." רע"פ 5824/13 ניסים ברנס נגד מדינת ישראל (12.09.2013): "וכן במצב רפואי בו הוא נתון בעקבות אירוע מוחי ואירועי לב שעבר."

על כן, אני סבור, כי מצבו הרפואי של הנאשם הוא אכן נתון עונשי מקל, אך לא באופן כזה שמטה את הכף ומוביל למסקנה, כי אין להטיל עליו ענישה קונקרטית בעלת משקל, החורגת לחלוטין לקולה ממתחם הענישה.

(5). שיקולי קולה נוספים:

שקלתי לזכות הנאשם את העובדה כי הוא הורשע בעקבות הודאתו ובכך חסך זמן ציבורי ניכר ואת עדות המתלוננת.

עוד שקלתי את האמור במסמך מינואר 2021 אשר תאר את עיסוקו בטרם האירוע המוחי (במ/6), כלומר היותו אדם מפרנס, יצרני שעתה חרב עליו עולמו.

הנאשם היה עצור מתאריך 22.5.20 עד 16.8.20 ולאחר מכן היה בתנאים מגבילים שונים.

הנאשם במילותיו האחרונות הביע צער על המעשה: "אני מאוד מצטער על כל מה שקרה" (עמוד 10 שורה 29), אך **ראינו שצער דומה הביע גם במסגרת הרשעתו הקודמת.**

ד. מסקנה:

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם **9 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ואילו הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן**, כלומר הטלת מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלוננת.

מכלול השיקולים שפורטו לעיל, נוכח חומרת המעשים **ולאור עברו הפלילי ביחס לאותה מתלוננת, היה מוביל באופן רגיל, אלמלא המצב הרפואי, אל המסקנה**, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם לענישה בדרך של **מאסר בפועל**, לתקופה הנושקת לרף העליון של המתחם, אולם מצבו הרפואי המוכח, נוכח עמדת המאשימה, הינו נתון חשוב המוביל למסקנה בדבר הקלה בענישה, אך לא עד כדי אימוץ עמדת הנאשם לענישה.

אכן, נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, במקרה מיוחד זה, **ראוי היה להטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות, אשר תמנע ממנו את נזקי המאסר לבריאותו**, אך הוא נשלח לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות, שמעבר לתיאור מצבו הרפואי מסרה:

כלומר, **אין בפניי חוות דעת שלילית תולדת מצבו הרפואי של הנאשם**, ונראה כי הממונה על עבודות השירות היה מוצא לנאשם עבודת שירות בכפוף למצבו הרפואי, אך **הנאשם הביע אי הסכמה לכך.**

מצב דברים זה מוביל למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בצורה מדתית, בתוך המתחם, באופן מקל, למספר חודשי מאסר בפועל, שהיו ניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, **אילו היה הנאשם מסכים לכך**, אך לא לקבל את עמדת הנאשם המקלה מאוד לענישה.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת ימי מעצרו (22.5.20 - 16.8.20) או כפי רישומי שב"ס.

לשם כך, יתייצב הנאשם בבית-הסוהר "הדרים" בתאריך 1.5.22 בשעה 09:00, כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

תנאי השחרור והערבויות יעמדו על כנם עד למועד התייצבותו של הנאשם למאסרו ועם התייצבותו יבוטלו והפיקדון הכספי יושב למפקיד.

רופא בית המאסר יעניק לנאשם את הטיפולים הרפואיים ואת ההשגחה הרפואית הראויים לו נוכח מצבו הרפואי.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי בסך 4,000 ₪, אשר ישולם למתלוננת, עדת תביעה 4 וזאת עד ליום 1.5.22.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י' אדר ב' תשפ"ב, 13 מרץ 2022, במעמד הצדדים.